

- 1) podstawowy trzon personelu inżynieryjno-technicznego i niezbędnego personelu administracyjnego, pracujący w danym wydziale produkcyjnym (mistrz, rozdzielca robót, dyspozytor, zmianowy wydział), powinien przechodzić kolejno na drugą i trzecią zmianę łącznie z załogą, z którą stale pracuje;
- 2) przy ustalaniu składu robotników pracujących na poszczególnych zmianach należy zapewnić w każdej z nich odpowiednią ilość wykwalifikowanych robotników;
- 3) zapewnienie na drugiej i trzeciej zmianie niezbędnej obsady na odcinku obsługi produkcji i działów mechanicznych (dyżurne brygady remontowe, elektrycy, obsada narzędziowni, ostrzalni itp.).

§ 2. 1. Zarządzenia (harmonogramy, grafiki zmian), obowiązujące w zakładach pracujących na dwie lub trzy zmiany, należy zrewidować i zapewnić, aby — z nielicznymi koniecznymi i uzasadnionymi wyjątkami — żaden pracownik nie pracował na trzeciej (nocnej) zmianie dłużej niż przez dwa tygodnie w miesiącu i przechodził kolejno przez wszystkie zmiany.

2. Zarządzenia te nie mogą naruszać obowiązujących przepisów o zatrudnianiu w porze nocnej kobiet i niektórych kategorii pracowników młodocianych. Pojęcie pory nocnej określają obowiązujące przepisy.

§ 3. Wszyscy pracownicy (umysłowi i robotnicy) o normowanym czasie pracy, zatrudnieni w przemysłowych zakładach pracy, otrzymują za wszystkie godziny przepracowane w porze nocnej dopłatę za pracę nocną wynoszącą 10% stawki zasadniczej wynikającej z osobistego zaszerogowania.

§ 4. 1. Dyrektorzy zakładów pracujących na dwie lub trzy zmiany wydadzą równocześnie zarządzenia zapewniające pełne bezpieczeństwo pracy i maksymalne higieniczne warunki pracy załóg, zatrudnionych na drugiej i trzeciej zmianie, i dopilnują stałego wykonywania tych zarządzeń.

2. W zakładach pracy, przy których prowadzone są stołówki, należy zapewnić możliwość spożycia gorącego posiłku przez pracowników zatrudnionych na trzeciej zmianie na tych samych warunkach, na jakich w danym zakładzie pracy wydawane są gorące posiłki pracownikom zatrudnionym na pierwszej zmianie.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się wszystkim ministrom sprawującym zwierzchni nadzór nad przemysłowymi zakładami pracy.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

783

ZARZĄDZENIE Nr 118 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 24 maja 1952 r.

w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników w dziale Ministerstwa Rolnictwa.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszerogowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92) i § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 94 i Nr 53, poz. 406) zarządza się, co następuje:

1. Zezwala się na utworzenie w dziale Ministerstwa Rolnictwa, w wojewódzkich zarządach wodno-melioracyjnych, nowych stanowisk, wymienionych w załączniku, do czasu uwzględnienia ich w ogólnej tabeli stanowisk.

2. Pracownikom, wymienionym w załączniku, przyznaje się dodatki funkcyjne bądź służbowe według stawek w nim określonych.

3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do zarządzenia Nr 118 Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 maja 1952 r. (poz. 783).

TABELA STANOWISK PRACOWNIKÓW WOJEWÓDZKICH ZARZĄDÓW WODNO-MELIORACYJNYCH (ZARZĄDU WODNO-MELIORACYJNEGO W M. ST. WARSZAWIE)

Kolejność	Stanowisko (tytuł służbowy)	Grupa uposażenia	Stawka dodatku funkcyjnego lub służbowego
1.	Dyrektor	III — II	2
2.	Główny inżynier, zastępca dyrektora	IV — III	3
3.	Kierownik oddziału techniczno-produkcyjnego (produkcyjnego), finansowo-księgowego (główny księgowy), główny mechanik	IV — III	4
4.	Kierownik oddziału planowania, kierownik samodzielnego referatu technicznego w Zarządzie Wodno-Melioracyjnym w m. st. Warszawie	V — IV	4
5.	Kierownik oddziału administracyjno-gospodarczego	VI — V	5 lub 4

Kolejność	Stanowisko (tytuł służbowy)	Grupa uposażenia	Stawka dodatku funkcyjnego lub służbowego
6.	Kierownik samodzielnego referatu organizacji, zatrudnienia i płac, kierownik samodzielnego referatu wodno-prawnego, radca do spraw wodno-prawnych w Zarządzie Wodno-Melioracyjnym w m. st. Warszawie	VI — IV	5 lub 4
7.	Kierownik samodzielnego referatu kadr i szkolenia	VI — V	a lub 5
8.	Starszy inspektor techniczny, starszy inżynier	VI — IV	a lub 5
9.	Kierownik referatu zaopatrzenia, kierownik referatu administracyjno-gospodarczego w Zarządzie Wodno-Melioracyjnym w m. st. Warszawie, starszy księgowy	VI — V	a lub 5
10.	Inspektor techniczny, transportu, starszy referent: techniczny, organizacji, zatrudnienia i płac, starszy planista, kalkulator	VII — V	b lub a
11.	Starszy referent: kadr i szkolenia, zaopatrzenia	VII — VI	c lub b
12.	Księgowy	VIII — VI	c lub t
13.	Referent techniczny, planista, kierownik kancelarii	VIII — VII	c
14.	Starsza maszynistka techniczna, stenotypistka	VIII — VII	
15.	kasjer, płatnik	IX — VII	c
16.	Referent administracyjno-gospodarczy	IX — VII	
17.	Maszynistka, telefonistka, pomoc biurowa	XI — IX	
18.	Starszy woźny	X — IX	
19.	Woźny	XI — X	

784

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 2 czerwca 1952 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

W porozumieniu z Ministrami: Finansów, Budownictwa Miast i Osiedli oraz Rolnictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 21 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji (Monitor Polski Nr A-35, poz. 441, Nr A-49, poz. 647 i Nr A-94, poz. 1308) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1 skreśla się wyrazy „i wiejskiego”;
- 2) wprowadza się nowy pkt 2 w brzmieniu: „2) w zakresie budownictwa wiejskiego:

- a) dla obiektów inwestycyjnych o wartości przekraczającej kwotę 300.000 zł — 1½% wartości projektowanych obiektów,
 - b) dla obiektów inwestycyjnych o wartości nie przekraczającej kwoty 300.000 zł — stawek zatwierdzonych przez Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego”;
 - 3) dotychczasowy pkt 2 otrzymuje oznaczenie pkt 3.
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
- Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

785

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 maja 1952 r.

w sprawie zaokrąglania podstawy opodatkowania, kwot należności podatkowych i innych, podstawy obliczania i kwot odsetek (dodatku) za zwłokę oraz podstawy obliczania i kwot kosztów egzekucyjnych.

Na podstawie art. 5 i art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zaokrągla się do pełnych 10 zł:

- 1) podstawę opodatkowania przy ustalaniu zobowiązań podatkowych z tytułu podatków obrotowego i dochodowego, pobieranych od podatników według zasad określonych dla podmiotów gospodarki nieuspołecznionej;
- 2) podstawę opodatkowania przy ustalaniu zobowiązań podatkowych z tytułu podatku od nieruchomości

i podatku od wynagrodzeń, z wyjątkiem przypadków, wymienionych w ust. 2;

- 3) kwotę przychodowości w każdej z klas glebowych przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym i przy wymiarze zaliczek na ten podatek;
 - 4) podstawę obliczania dodatku za zwłokę i kosztów egzekucyjnych, z wyjątkiem kosztów egzekucyjnych przypadających od jednostek określonych w § 2 ust. 2 pkt 1 i 2.
2. Zaokrągla się do pełnego złotego podstawę opodatkowania przy ustalaniu zobowiązań podatkowych z ty-